

עיראק

הגנרל ניסה שנית

מיבצעו הגדול ביותר של עארף עבדאל-רואק נערך ב־1963. הגנרל הצעיר (39) היה או מפקד הבסיס האחירי הגדול של חבאניה, והוא שהורה למפציצי חיל-האחיר לתקוף את ארמונו של הנשיא קאסם. המטוסים הרסו כמעט לחלוטין את הארמון, קאסם נכנע, ו־במקומו עלה לשלטון עבדאל-קאסם עארף. אפשר היה להניח, שבחירה זו תשביע את רצונו של עבדאל-רואק, כי גם הוא וגם עארף צידדו בקשרים הדוקים עם מצרים, ונוסף לזאת היו השניים גיסים. ואמנם, עבדאל-רואק הגיע, כעבור שנתיים, למישׁרת ראשי־משלת עיראק. אבל הנאמנות לגיסו לא היתה חזקה כל

נשיא עארף
המסקנה: לערוף ראשים

כך. שעה שעארף השתתף בהעידות־הפיסגה בקובלאנקה, לפני עשרה חודשים, הכריז ראשי־המשלה על הדחתו, על הקמת מועצת־הפיכה חדשה, ועל כוונתו להתאחד מיד עם מצרים. לרוע מזלו, נותר כל אותה עת כי בגדאד עארף שני: עבדאל-רחמאן עארף, מפקד הכוחות המזוינים, ואחיו של הנשיא. עינו של עארף זה היתה סקווחה. הוא הצׁליח לזכא תוך יום אחד את ההפיכה.

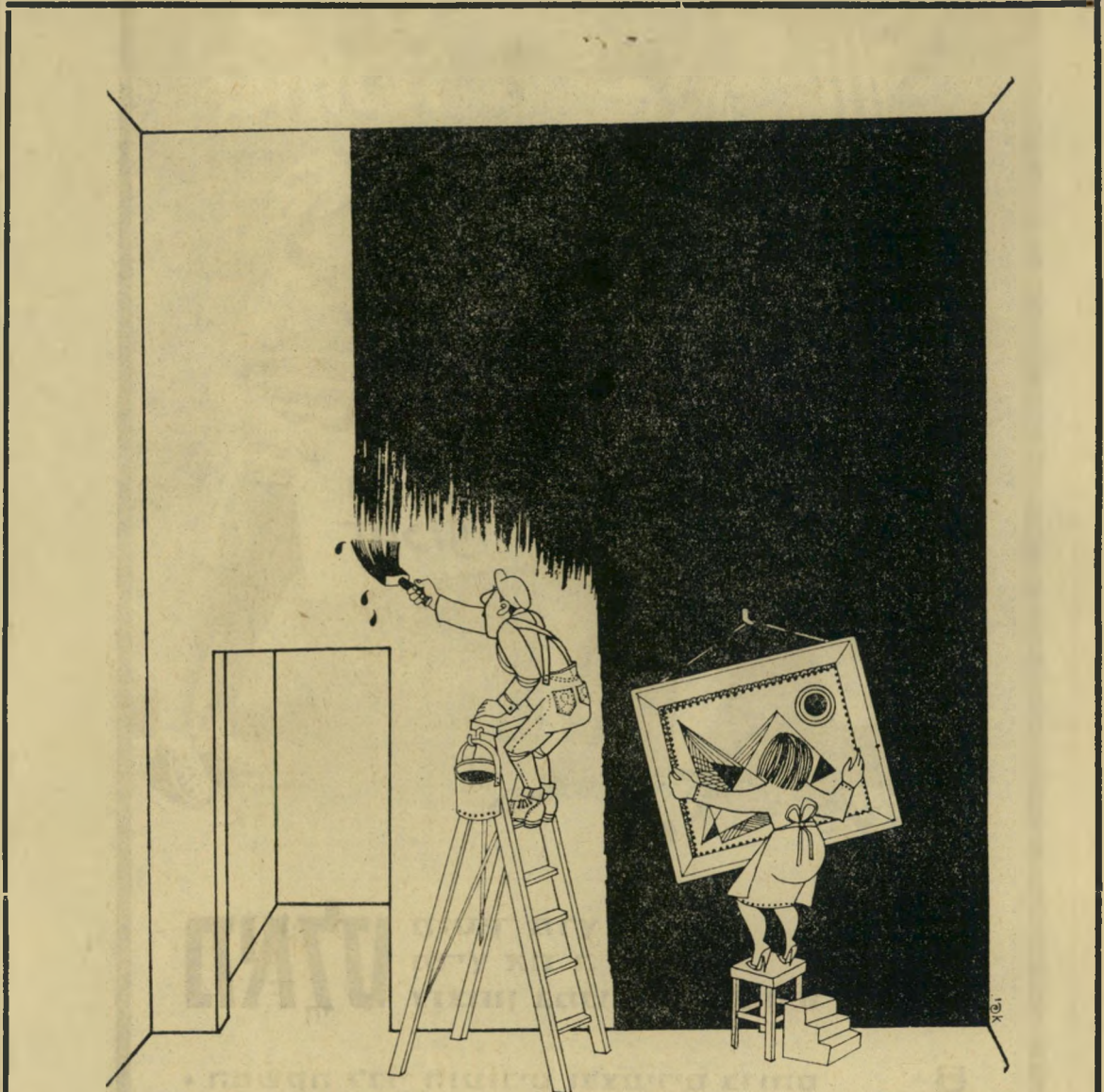
„הרפתקנים שנואים...“ השבוע נסע עבדאל-רואק בחשאי לסוריה, עבר משם את הגבול לעיראק, והופיע בראש קבוצה של קצינים נאמנים בבסיס חיל-האחיר של מוסול. משם ניסה לחזור על המיבצע שהפיל את קאסם: הוא שלח ארבעה מטוסים להפציץ את ארמון הנשיא.

ארבע שעות אחרי שהחל — מוגר המרה, במחיר 8 הרוגים ו־14 פצועים. היחידות הנאמנות כבשו את בסיס מוסול, עצרו שם את עבדאל-רואק ועורריו. כאשר נחתו ארבעת המטוסים מגיחתם, נעצרו הטייסים והובלו לבגדאד. שלא כמו אחיו המנוח, התׁייחס עארף בחומרה רבה לנסיון: „הרפתקן נים שנואים רודפי־שררה“, הגדיר את ה־גיס השאפתן ואנשיו, שיועמדו בקרוב לדיון והצפויים לעונש מיתה: „הפעם לא נסלח.“

מי יום? ראש ממשלת עיראק מיהר להכריז, כי נסיון־ההפיכה היה עניין פנימי של עיראק, ואין הוא מאשים שום גורם זר — ערבי או אחר. בזאת ביקש לשים קץ לשמועות, כי מצרים עמדה מאחורי ה־נסיון. עיתונים הקרובים לקאהיר דחו אף הם את הרמזים, בציינם כי גם הנשיא עארף הוא ידיו של עבדאל-נאצר, והכריז על כוונתו לאיחוד שתי הארצות.

הקצינים המתמרדים נימנו, כפי הנראה, על אותו חלק של הצבא העיראקי, שאינו מרוצה מן ההסכם עם הכורדים. שאלה קאהיר: הרי עבדאל-נאצר עצמו הטיף להסדר כזה — כיצד יעודד הפיכה שתבטל אותו, משהושג?

הרבה יותר סבירה היתה הגירסה, כי (המשך בעמוד 8)

טיכ טיכה של זמן

אמולזין של טמבור מתיבש מהר. חסל סדר המתנה עד שיתבישו הקירות. יום צביעה עם אמולזין אינו עוד יומיים של בלבול-ראש. עד שהצבעי גומר את החצי השני של הקיר אפשר להחזיר את התמונות לחצי הראשון, לסדר את הרהיטים במקומם ולשכוח את כל העניין.

לשכוח? — לא! הקירות המרהיבים בצבעם הרענן, התוסס, החי, יזכירו לך כי בחרת בבחירה הנכונה — בחרת באמולזין של טמבור. טמבור לנוי והידור.

טמבור

סחם לניסיון אילון